

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 17
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1908
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

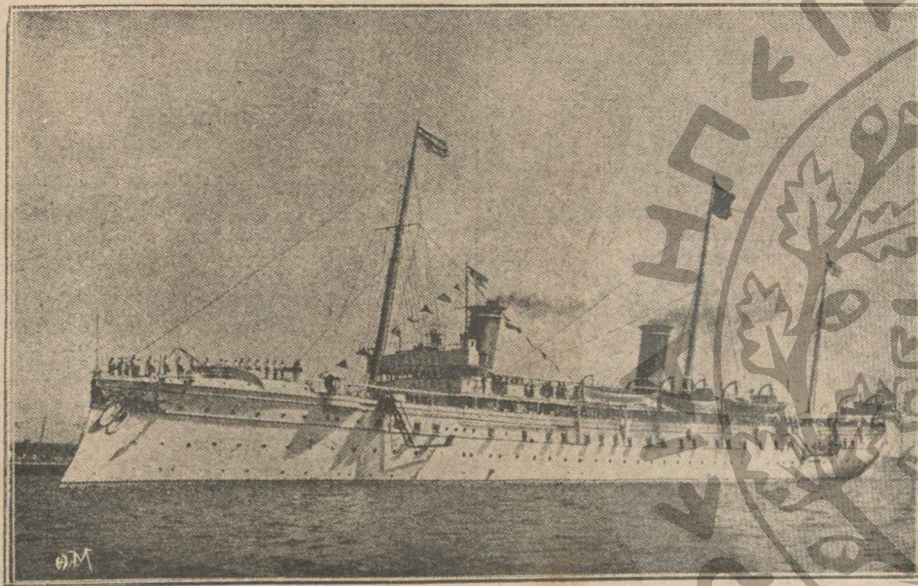
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΜΙΑΣ

(Εστάλη υπό τοῦ κ. Γεωργ. Κ. Ζάρα)

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΘΑΛΑΜΗΓΟΣ "ΧΟΕΝΤΖΟΛΛΕΡΝ,"

Διὰ τῆς ὁποίας θὰ ταξιδεύσῃ ὁ Καϊζερ μέχρι Κερκίρας.

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Μεγάλοι λόγοι θ' ἀντιγράψουν πάλιν ἐπὶ τῇ μεθαιωνίᾳ ἐπετείῳ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐορτῆς. Μεγάλοι ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτι. Ἀλλ' ἡ μακροχρόνιος πείρα ἐδειξεν, ὅτι δὲν ἀρκούν τὰ μεγαλορρήμονα ταῦτα μνημόσυνα διὰ τὰ ὁδηγῶν τὸ ἔθνος ἡμῶν εἰς νέους δρόμους, οὐδὲ ὑπάρχει ἐλπίς νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἐγερτήρια ἀπὸ τὴν νάρκην τὴν ὁποίαν θορυνοῦν οἱ εἰρητορες ἐκαστὴς 25ης Μαρτίου. Πέραν τῶν λόγων τούτων καὶ τῶν κατὰ παραγγελίαν θρήνων, ὁ οφθαλμὸς τοῦ εὐκρινόδους πατριώτου καὶ τοῦ ἀληθοῦς παρατηρητοῦ θὰ διακρίνῃ, ὅτι ὁ ἐλληνικὸς λαὸς δὲν εἶνε θρήνων ἄξιος, οὐδὲ ἀδρανεῖ, ὡς ναρκωμένος, ἀλλ' εἴτε, ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Πατρίδος γῆς, εἴτε εἰς τὴν ὑπόδουλον ἀκόμη χώραν, εἴτε διεσπαρμένους εἰς τὰ πέματα τῆς οὐρανόθεν, ἐργάζεται, καταρτίζει τὰ προσκόμματα καὶ προχωρεῖ εἰς πρὸς δὲν εὐημερίαν καὶ εἰς πολιτικὸν σφρονισμόν. Δὲν ἀρμόζει πλέον τώρα ν' ἀποκαλεῖται ὁ λαὸς ἀνάξιος ἀπογόνος τῶν ἐνδόξων ἡρώων τοῦ 21. Ἐὰν οἱ ἥρωες ἐκείνοι ἤδυναντο ν' ἀφηνειοῦντο, ἀπὸ τὸν θόρυβον ὁ ὁποῖος συνοδεύει τὰ μνημόσυνα τῶν, θὰ ἔβλεπαν τὰ τέκνα τῶν, ἡμᾶς τοὺς ζῶντας σήμερον, καὶ θὰ ἠσθάνοντο τὴν ἀγαλλίαν, ὅτι ἂν δὲν συνετέλεσσαν ἀκόμη τὸν σκοπὸν τοῦ μεγάλου ἔργου τῶν, δὲν τὸν λησιμονοῦμεν ὅμως καὶ δὲν ἐξήλθαν τῆς τροχιάς, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχάραξαν ἐκεῖνοι. Παρ' ὅλας τὰς μεμνημοσύνας, τὸ ἔθνος προοδεύει καὶ, παρὰ τὰς ἀνυλίας τὰς συνήθεις εἰς ὅλους τοὺς μεγάλους λαούς, ὁ Ἕλληνας πάντοτε προβαίνει νικητὴς, εἰς πρὸς δὲν, εἰς τέχνας, εἰς πολιτισμόν. Δὲν ὑπολείπεται εἰμὴ εἰς ὁδογός. Ὁ Θεὸς θὰ μᾶς τὸν στείλῃ καὶ αὐτόν.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ χειμὼν ποὺ γυρίζει σιγὰ σιγὰ ἀπρόσκλητος, καὶ ὀλίγον ἀποχρονιστικὸς, μᾶς ἐπέστρεψεν ὅλους εἰς κάποια ἐντονιότεραν ζωὴν καὶ κίνησιν. Καθὼς εἶναι ὁ ἀνθρώπος παιχνιδιὰ εἰς τὰ γένη τῆς φύσεως, γίνεται ἐργατικὸς ἂν ὁ ἀνέμος ἐρχεται ἀπὸ τὴν Πεντέλην καὶ ὀκνηρὸς ἂν ὁ σίσηνος πνοαὶ ἀπὸ τὸν Σαρωνικόν. Καὶ ὅμως δὲν εἶναι οὕτε ἐργατικὸς, οὕτε ὀκνηρὸς. Εἶναι ἀπλόστα ὁ τενεκεδένιος κόκορος τῆς κωμινάδας τῆς στέγης. Γυρίζει ὅπου τὸν φροσῶνουν οἱ ἀνέμοι, πρὸς τὴν ἐργασίαν ἢ πρὸς τὴν ὀκνηρίαν, πρὸς τὸ κέρι ἢ πρὸς τὴν ἀπαισιοδοσίαν, γυρίζει ὁ ἀνθρώπος τενεκεδένιος κόκορας τῆς στέγης, διαλαλῶν ταυτοχρόνως ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς κτίσεως! Βασιλεὺς ἔρμαιον τῶν ἀνέμων! Δυστυχισμένε βασιλῆᾶ...

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔτυχε αὐτὴν τὴν φορὰν καθὼς γυρίζει ἡ Γῆ εἰς τὸ ἀπειρον ν' ἀνοίξῃ τὸ βορειὸν παραθύρον καὶ νὰ εἰσελθῇ βορρῆς, ἰδοὺ ἐργασία, κίνησις, δραστηριότης, προθυμία, συζητήσεις. Ὅπου καὶ ἂν γυρίσεις θὰ αἰσθανθῇ τὴν ζέσθη τὴν ὁποίαν κινεῖ ἡ γῆ, τὴν ὁποίαν καὶ ὡς γνωστὸν κινεῖ ἡ κίνησις.

Προσέξτε μάλιστα ἀνοίξῃ τὸ ἄλλο παράθυρον καὶ μᾶς ἔλθῃ κανεὶς σιρόκο-λεβάντες. Θὰ γυρίσῃ ὁ τενεκεδένιος κόκορας τῆς στέγης, καὶ ἂν φωνάξῃ ὅτι εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς κτίσεως, ἐν τούτοις θὰ ἐξυπνήσῃ δόσθητος, θὰ τὰ βλέπῃ ὅλα μαῦρα, δὲν θὰ θέλῃ νὰ ἐργασθῇ καὶ καθὲς κίνησις θὰ παραλύσῃ. Δυστυχισμένε κόκορος τῆς στέγης ποὺ κοκκορεύεσαι ὅτι εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῆς κτίσεως...

Κίνησις λοιπὸν, ζήλοισις, ἐργασία, ἀνεκτίεμνα, ἀποκαλύψεις, ἐκτοραταὶ δημοσιογραφικαί. Νομίζει κανεὶς ὅτι διαβάσει κάποιον τέταρτον σελίνης εἰς τὸν παλιὸν τρισεσβαστον Καζανιάν τοῦ Μανρωμάττη ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸν ὁποῖον σφύβουν καὶ τώρα ἀκόμη μὲ ἀνησχίαν θαμὰ καὶ κουρασμένα τὰ μάτια τῶν γεροντίων.

Καὶ ἐν πρώτοις ἰδοὺ συμμαχία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Ἰαπωνίαν καὶ εἰδος Ἰαπωνικῆς συμμαχίας εἰς τὸν τόπον μας. Ὁ κ. Θεοτόκης βλέπει ὅτι δὲν πηγαίνουν καλὰ καὶ προσκαλεῖ

τὴν Ἰαπωνίαν εἰς βοήθειαν. Ἐνας πολιτικὸς ὁ ὁποῖος δὲν θέλει ὑπουργεῖν διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ, ἀλλὰ κανονίζει τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἄλλων, ὁ κ. Μπουφίδης, μειντήρ τῶν Κυβερνήσεων ποὺ εὐρίσκονται εἰς ἐνδιαφέρονσαν κατάστασιν, κατάρθωσε αὐτὴν τὴν συμμαχίαν. Καὶ λέγεται ὅτι πολὺν ἀγρόγησιν οἱ Ἕλληνες ὑπουργοὶ ὅλοι σκεδόν δὲ παραχώρησαν τὴν θέσιν τῶν εἰς τοὺς Ἰάπωνας. Ὁ κ. Γούναρης ἐκλήθη τηλεφωνικῶς ἀπὸ τὰς Πάτρας. Ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης δίδει τὰς δεούσας διαταγὰς διὰ τὸ φράξον τοῦ. Οἱ συμμαχοὶ ἐργάζονται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν «Περηγητῶν». Ἀν ληφθῇ ὅτ' ὀφείλει ὁ κ. Γούναρης καὶ ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης ἦσαν Θεοτοκικοὶ καὶ ἔγιναν Δραγονμικοὶ καὶ τώρα ὡς Δραγονμικοὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα, τὸ ξενοδοχεῖον τῶν «Περηγητῶν» δὲν ἐξελεγχθῇ τυχαίως διὰ τὸ γέμει τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀκόμη ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ. Προσέχεσθε μὴ τῶς φωνήσῃ σιρόκο-λεβάντες.

Καὶ ἐνῷ ἡ Βουλὴ ἐργάζεται πυρετωδῶς καὶ προσπαθεῖ νὰ φέρῃ τὸν χρόνον ποὺ ἔχασε καὶ νὰ δειξῇ κάποια ἐργασίαν πρὶν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας τῶν χάριν τῶν ἁγίων ἡμερῶν τοῦ Πάσχα γίνεται ἐργασία κοινωνικὴ καὶ ἔξω.

Ἰδοὺ πρῶτον ἡ συζήτησις διὰ τὸν κύκλον τῶν 52. Τί εἶναι καὶ αὐτοὶ ὁ κύκλος τῶν 52! Αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες μᾶς ἐδωσαν ἀσαφῆς πληροφορίας καὶ οἱ ιστορικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐπεῖτα ἀπὸ εἰκοσι αἰῶνας θὰ θέλουν νὰ γράψουν τὴν κοινωνικὴν ἱστορίαν τῶν ἡμερῶν μᾶς θὰ τραβοῦν τὰ μαλλιά τῶν, ἂν ἔχῃ ἔως τότε ὁ ἀνθρώπος μαλλιά πράγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπολύτως ἀμφίβολον. Ἰσως τότε θὰ γίνετο προσπάθεια ἡ ὁποία δὲν θὰ φέρῃ κανὲν ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ ἡ ἴδια προσπάθεια δὲν φέρει ἀποτέλεσμα καὶ τώρα. Ταυτοχρόνως ἀπὸ τὴν Κεφαλληνίαν μᾶς ἐρχεται ἡ διαβεβαίωσις πρὸς δὲν καταληκτικῶς. Δύο μικροὶ μαθηταὶ ἐμονομάχησαν διὰ νὰ μὴν εὐρεθῶν εἰς ἀναξιώτητα κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ἱστορικὴν ἔκφρασιν, καὶ ὁ ἓνας ἐκ τῶν δύο ἀπέθανε ἀπὸ τὸ τραῦμα. Ἀκόμη δὲν ὑπάρχει πληροφορία ἂν τὰ ἱστορικὰ ἔθνη τῆς ἀξιοτήτος εἰσηγήσαν καὶ εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον. Τί κἀμὲν τὸ Ἀδελφάτον, βρε ἀδερφε! Μόνον παρμαίνες εἰσάγονται ἐκεῖ! Δὲν θὰ εἰσαχθῇ καὶ τὸ μάθημα τοῦ τριγωνικοῦ ἔξω;

Γ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΠΡΟΟΔΟΣ

Δύο μαθηταὶ τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου, ἐμονομάχησαν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, καὶ ἀποτέλεσμα τῆς μονομαχίας, ὑπῆρξε ὁ φόνος τοῦ ἑνός.

Ἡ εἰδησις δὲν ἀναφέρει ἂν οἱ δεκαεπταεταῖς ἱππῆες ἐμονομάχησαν μὲ πιστόλια ραβδωτά, ἢ ἀπαστάσεις εἰκοσι βημάτων ἢ περισσοτέρων, ἂν ἡ μονομαχία διεξήχθη κατὰ τὸς κανόνας τοῦ Ταβερνιᾶ ἢ ὅχι. Λέγει μόνον ὅτι ἡ σφαῖρα τοῦ ἑνὸς παιδιοῦ εὗρε τὸ ἄλλο εἰς τὸ μετωπικόν, ὅτι τὸ τραῦμα ὑπῆρξε θανατηφόρον καὶ ὅτι τὸ παιδί αὐτὸ ἀπέθανεν.

Ἀς ἐμολογήσωμεν ὅτι ὅσον καὶ ἂν εἴναι αἰματηρὸν τὸ βῆμα αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔκαμαν οἱ δύο μαθηταὶ τοῦ σχολείου τῆς Κεφαλληνίας, εἴνε ὅμως βῆμα πρὸς δὲν. Τὰ παιδιὰ ἀρχίζουν καὶ μεγαλώνουν, καὶ αὐξανόμενα παρ' ἡλικίας ἀποκτοῦν μαζί μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῶν μεγάλων καὶ ὅλας τὰς κακίας. Τὸ παιδί εἶνε ὁ φακὸς ποὺ ἀντικατοπτρίζει τὸν ἥλιον ἢ τοὺς δι' αὐτὸ εἶνε πᾶς ἀνθρώπος φερόν κολάρω, καπνίζον ἐμπρός εἰς τὸν πατέρα του καὶ ἔχων ἔστω καὶ ὀλίγας τριχὰς μουστακίου. Ἢ μανία του εἶνε νὰ τὰ ἀντιγράψῃ. Καὶ τὰ ἀντιγράφει.

Δὲν πιστεύω νὰ ὑπῆρξε μὲρὸ τὸ ὅποιον νὰ μὴ ἐστῇ ἐμπρός εἰς τὸν καλῆρπην μὲ τὸ καπέλλο τοῦ πατέρα του, νὰ μὴ ἐκράτησεν μὲ ὑπεργράναιαν τὸ χονδρὸν του μπαστούνι, νὰ μὴ ἐκλεψῇ κρυφὰ τὸ ὑπόλευμα τοῦ Τσιγάρου του διὰ νὰ ἰδῇ ἂν τοῦ εἶναι δυνατόν νὰ βγάλῃ καπνὸ ἀπὸ τὴν μύτην. Ἐνθυμιζομαι ὅτι ἡ εὐτυχιστέρα οὐλὴς τῆς παιδικῆς μου ζωῆς, ἥτο ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ μητέρα μου μοῦ ἔραψε τὰ πρῶτα ἀνδρῆκα παντελόνια—ἀσπρα μὲ κόκκινες βίτες—καὶ εἶδα ὅτι τὸ παντελὸν εἶνε δύο τσέπες καὶ ἡ σπιθαμιαία ζακέτα τσέπην διὰ τὸ ρολόι. Αὐτὲς ἡ τσέπες ἦσαν τὰ πρῶτα μεσοκάματα μίαν μελλούσης ἀνδρότητας. Εἰς τὰ ὄνειρα ποὺ με ἐδόθησαν τὰ πρῶτα παντελόνια, εἶδα τὸν ἑαυτὸν μου μεγάλον, ὠρεῖον, ὑψηλόν, μὲ παρὰσημα, μὲ ἐρωμένας, μὲ γρήματα, μὲ ἐξλοτύπους ἀντεραστάς.

Τὸ βράδυ πρὶν κοιμηθῶ, ἔπληρα ἔνα καμμένον φελόν—τὸ βούλωμα τοῦ λαδοῦ τῆς μουρούνας τὸ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΒΑΝΙΣ

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἐγκυκλοτεστῆς Ἕλληνας ἱατρός τῆς ἐκεῖ ἐλληνικῆς παροικίας καὶ βοηθὸς τοῦ διασίου καθηγητοῦ Biehl, εἰς ἓκ τῶν κρατίστων Ἑλλήνων ἐπιστημόνων τῶν τιμῶν τὴν πατρίδα ἐν τῇ Σένη. Ὁ κ. Δελιβάνης εὐρίσκειται κατ' αὐτὰς ἐν Ἀθήναις, ἐλθὼν χάριν ἀναψυχῆς μετ' ἄλλων ξένων ἐπιστημόνων.

ὅποιν ἐπινα.—Καὶ ἐξογράφηται μὲ προσοχὴν ἓνα παμμεγέθους μουστάκι εἰς τὴν ἄνω σιαγόνα μου. Τὸ πρῶτ' ἡ μητέρα μου μὲ ἔδερε, διότι τὸ μουστάκι μου εἶχε μείνῃ εἰς τὸ μαζιλάρει καὶ τὸ εἶχε καταμαυρίσῃ...

Αὐτὰ τὰ ἐκάνωμεν ὅλοι. Ποῖος λίγο ποῖος πολὺ, ὅλοι ἠθελήσαμεν νὰ γίνωμεν ἄνδρες, ὅταν εἰσέλθωμεν νῆπια, ὅλοι ἐφορέσαμεν τὸν ὑψηλὸν μεταξωτὸν πλῶν τοῦ πατέρα μας, ὅταν ἀκόμη δὲν ἐγνωρίζαμεν πόση εὐτυχία ἐκρύπτετο εἰς τὸ μικρὸν καὶ ἀμέριμον ἐκεῖνον σκούρον, καὶ πόση ἀφρονισία καὶ πόση ζῶη.

Ἀλλὰ κανεὶς μᾶς δὲν ἔκαμε τόσο μεγάλο πῆγμα, διὰ νὰ πείσῃ τὴν σκανδαλὴν ἐνός ὄπλου ἐναντίον ἐνός συμμάχου τοῦ καὶ νὰ τὸν σκοτώσῃ. Αὐτὴ εἶνε μεγάλη πρόδοσις. Ἄν μᾶς ἤρξετο ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, θὰ μᾶς ἔδλεπεν ἀδιαφόρους. Μᾶς ἔρχεται ὅμως ἀπὸ τὴν Κεφαλληνίαν, καὶ οἱ Κεφαλλῆνες, ἂν εἴνε προδευτικοὶ καὶ κοσμοπολιτισμένοι, δὲν μᾶς ἔχουν συνεισέξῃ εἰς ἄλλα τὰ πρὸς δὲν τόσο μεγάλα.

Μία πρόδοσις φέρει πάντοτε μίαν ἄλλην, ὅπως μία ἀνακάλυψις. Ἀβρίον τὰ ἀντιγένητα θὰ στέλλουν μάρτυρας εἰς τὴν μαμινὴν, διότι τὰ ἐπρόβλεψε ἀπὸ τὴν μύτην εἰς τὴν πρῶτην τὸν συνάντησιν. Καὶ ἀντὶ τοῦ τετριμμένου χρυσοῦ σταυροῦ, καὶ τῶν ἀργυρῶν μαχαροπηρόνων καὶ τῆς κουδουνίστρας, ὁ νουὸς θὰ χαρίξῃ ζέως ραβδωτῶν πιστολῶν εἰς τὸν ἀναδόχον του.

ΙΩΝΑΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

Ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ συζητουμένη ἰδέα περὶ συνδυασμοῦ τῆς Ἑθνικῆς Ἑορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου, πρὸς μίαν γενναίαν ἐνίσχυσιν τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου. Ὅταν τὴν υἱοθετήσουν τὰ Σωματεῖα, αἱ συντεχνίαι καὶ τὰ σχολεῖα, δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ κατανώσις ὁλοκλήρου τοῦ διατεθειμένου διὰ τὴν πρώτην κλήρωσιν ἀριθμοῦ γραμματίων.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Γ. ΔΡΑΓΩΝΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

6 - ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - 6

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΤΙΜΑΣ ΩΡΙΣΜΕΝΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

Η ΝΕΑ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

Τακτικῇ εἰς τὰ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καθήκοντά της ἡ νέα πριγκίπισσα τῆς Ἑλλάδος παρακολούθει, καθ' ἐκαστὴν Κυριακὴν τὴν λειτουργίαν εἰς τὸν ἐκταθὰ καὶν τοῦ ἁγίου Λιουσιού.—Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καθ' ἣν ὥραν ἐξήρχετο τοῦ ναοῦ.

(Φωτογρ. κ. Γ. Λαζάρου)

ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ

Στὴς ἀνοίξεις τὸ πρῶτο μεροβόλημα σήκωσε τὸ κεφάλι του ψηλά στὸν οὐρανὸν τὸ παιδί ποὺ ἐγέννησε ἡ μερομένη φύσις, καὶ ἐκύτταξε πούλιὰ εὐτυχημένα ποὺ ἔτρεχαν γοργόποδα τὸ μαγεμένο δρόμο τους στὸν οὐρανόν. Ἀκούσθε τὴν γλυκιὰ φωνὴν τους ποὺ συνοδεύει τὸ δειρεμμένο τραγοῦδι ποὺ τραγουδοῦν τὸ γλυκοχάρμα ὅλα τὰ λουλούδια ποὺ στολίζουν τὴν ἀνθοστολισμένη κοιλιά, καὶ ἐγέλασε, καὶ ἐγέλασαν τὰ κόκκινα καὶ τὰ θεμέα χεῖλάκιά του, μὲ μὴ νεανικὴ χαρά. Κι' ἦταν τὸ γέλιο του χαίρεσις στὴν ἀνοίξι.

Κύτταξε γύρω του τὸ παιδί τὸ ἀπέραντο μεγέλειο τῆς καταπρασπινισμένης γῆς.

Κι' ἐγέλασε τότε πῶ γλυκὰ, μὲ τὴν καρδίαν του, ὅταν ἡ αἰὼρα ἐφύσησε καὶ ἀφῆκε κάποιον ἀντίπαλο χροῖας, πέρα στὰ μακρινὰ βουνά, ὅταν ἡ αἰὼρα ἐφύσησε καὶ τὰ λουλούδια καὶ τὰ δένδρα, καὶ ὅλα ἐσκυλῶν μπροστὰ του γὰ μὴ στείλῃ.

Τότε μὲ μὴ χαρὰ, μὲ μίαν ἐλπίδα εἶπε στὰ ἀντὴ μὲς τὴ σιγαλὰ:

— Ἀντίστε ὀλόγλυκα, καλὰ λουλούδια, γιατί τὰ βράδια ὅταν θὰ γυρῶ μαζί της ἀπὸ τὸ δρόμο τὸ ροδόσπαρτο, θέλω νὰ ἀισθάνω τὴν ἀγάπην μου, τὴν εὐτυχίαν μὲ τὴ γλυκεῖά σας μουσική.

— Ἀντίστε, κάθε αὐγὴ μὲ τὸ κελάηδημα τοῦ χελιδονοῦ, θέλω νὰ αἰσθάνωμαι τὴ μουσική σας μὲ τὴν ἐαρινὴν δροσὴ.

— Ἀντίστε, ὅλ' αὐτὸ τὸ χροῖον, γὰ νὰ στολίζετε τὰ μερομένη στήθια τῆς ἀγάπης μου, ἀντίστε... Θέλω ἀπὸ σας δυὸ στεφάνια ἀπὸ χροῖα καὶ ἀπὸ γίλια δυὸ λουλούδια, νὰ στεφανώσετε ἑμᾶς τοὺς δυὸ.

Κι' ὅταν τὰ χροῖα τῆς ἀγάπης θὰ περάσουν, θὰ ξεχωστοῦν, ἐσεῖς μὲ τὴ γλυκεῖά σας μουσική, θὰ μᾶς θυμίζετε τὸν παλιὸν ἐρωτὰ μας, καὶ μὲ τὸ γλυκὸ χροῖμά σας τὰ νεανία μας.

Ἀθῆναι

Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Λέγεται ὅτι κάποιος διάσημος Σουφιάρος, Σουφιαφῆς γένειαν μομφῆν γράσας, ἐπὶ τοσούτον γέλωτος κατελήφθη ὥστε ἐξ αὐτοῦ... ἀπέθανε!

ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Εἶναι τὸ ἀστὲρ, ὅαν μαζαρινοῦ ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ ἀκούσῃ ἡχώδης στὸ χροῖον φεγγάρι καὶ ἀπὸ ὁδὸν.

Προχωρεῖ στὸν δρόμον πάλιν ἀπὸ τὸν ἀβέντι λῆματι μοναχῇ καὶ τὸ φεγγάρι πᾶσι τὸν ἀβέντι τρέχει ὅαν πτερόν.

Ἐξέρχεται στὸν δρόμον σὺννεφο μεγάλο στέκεται μπροστὰ, τὸ ἀστὲρ ἀβέντι καὶ τρεχάτο ἄλλο ἄστρο κνηρῇ.

Ἐξέρχεται στὸν δρόμον σὺννεφο μεγάλο στέκεται μπροστὰ, τὸ ἀστὲρ ἀβέντι καὶ τρεχάτο ἄλλο ἄστρο κνηρῇ.

Ἐξέρχεται στὸν δρόμον σὺννεφο μεγάλο στέκεται μπροστὰ, τὸ ἀστὲρ ἀβέντι καὶ τρεχάτο ἄλλο ἄστρο κνηρῇ.

Ἐξέρχεται στὸν δρόμον σὺννεφο μεγάλο στέκεται μπροστὰ, τὸ ἀστὲρ ἀβέντι καὶ τρεχάτο ἄλλο ἄστρο κνηρῇ.

Ἐξέρχεται στὸν δρόμον σὺννεφο μεγάλο στέκεται μπροστὰ, τὸ ἀστὲρ ἀβέντι καὶ τρεχάτο ἄλλο ἄστρο κνηρῇ.

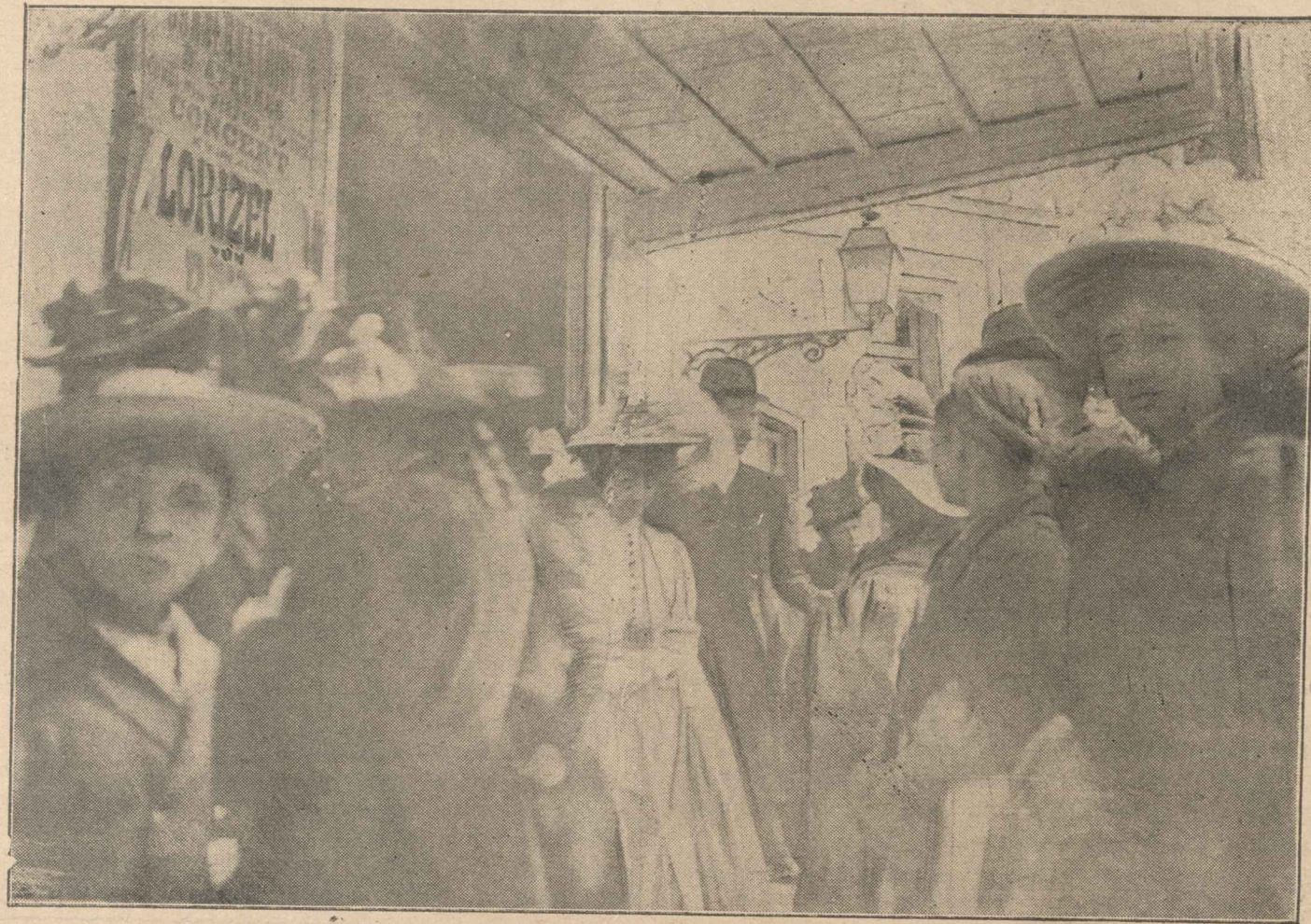
Ἐξέρχεται στὸν δρόμον σὺννεφο μεγάλο στέκεται μπροστὰ, τὸ ἀστὲρ ἀβέντι καὶ τρεχάτο ἄλλο ἄστρο κνηρῇ.

(Μεταφράσεις) Γ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

К. Г. Г.

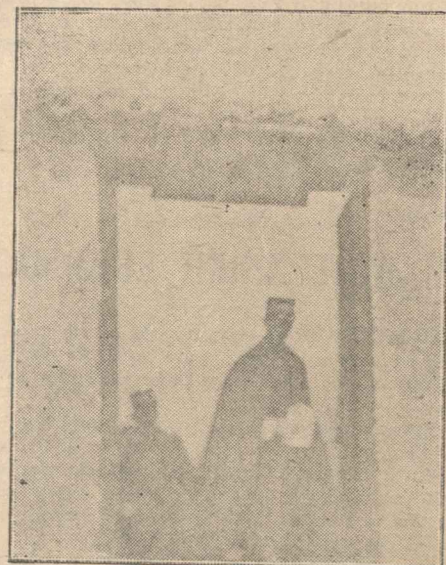
Τοίπολε: Κ. Γ. Γ.

ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΓΙΑΝ — Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(Φωτογραφία κ. Γ. 'Αλεξίου)

Ο ΠΡΙΓΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΝ ΠΑΤΡΙΔΙ

(Φωτογρ. κ. 'Αγγέλου Ν. Λαγκαδά)

Ο Πογκρη Νικολάος ανέλαβε τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων ἀποθηκῶν τοῦ ὀλικοῦ τοῦ στρατεύματος καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετέβη εἰς διαφόρους ἐπαρχίας καὶ εἰς Πάτρας. Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν ἐλήφθη διὰ τὸν Πογκρη μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἀποθήκης τοῦ ὀλικοῦ τοῦ πολέμου ἐν Πάτραις ἐξήρχετο τῆς προανελθούσης φύλας τοῦ γραφείου κρατῶν εἰς χεῖρας καὶ τὰ σχετικά ἐγγράφα τῆς ἐπιθεωρήσεως. Ἐννε σκεπτικὴ ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκούς φωτός, κατὰ τὴν ὥραν τῆς φωτογραφήσεως.

Ο ΦΛΟΡΙΖΕΛ

Μετὰ τὴν προτελευταίαν συναλίαν τὴν δοθεῖσαν ἐν τῷ 'Ωδεῖῳ 'Αθηνῶν, ὁ συνεργάτης τῆς «'Ελλάδος» κ. Γεώργιος 'Αλεξίου ἐφωτογράφησε τὸν νεαρὸν ῥάλλὰ διάσημον Γερμανὸν βιολιστὴν Φλοριζέλ φὸν Ρούτερ καθ' ἣν ὥραν ἐξήρχετο τοῦ 'Ωδεῖου, δεχόμενος ἀκόμη τὰ συγχαρητήρια, μετὰ τὴν ἀποθέωσιν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔκαμαν ἐντός τῆς αἰθούσης. Ἡ φωτογραφία εἶνε κατὰ τοῦτο χαρακτηριστική, ὅτι παρουσιάζει τὸν Φλοριζέλ ἐν μέσῳ

πλήθους συνωστισμένου, διὰ τὸν ὅσον ἐκ τοῦ πληθίου. Ὁ νεαρὸς καλλιτέχνης ἀπέχεται ἤδη εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου θ' ἀναλάβῃ θέσιν καθηγητοῦ ἐν τῷ 'Ωδεῖῳ.

Τρελλὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποῦ τοῦ ζητοῦν τὴν εὐκρινὴν του γνῶμην καὶ τὴν δίδει.
Ἀγγλὸν συγγραφέως

ΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

ΑΙ ΕΠΙΤΥΧΟΥΣΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΔΙΣ ΜΑΡΙΑ Δ. ΚΟΥΒΕΛΑ

Ἐπιτυχούσα ἐν Λαρίσῃ

(Φωτογρ. τοῦ ἐν Λαρίσῃ φωτογράφου κ. Γ. Λαφροπούλου)

ΔΙΣ ΒΕΤΑ ΣΑΝΤΑ

Ἐπιτυχούσα ἐν Καλαμπάκῃ

(Φωτογρ. τοῦ ἐν Καρδίτῃ φωτογράφου κ. Σωτῆρ. Καρκαλιά)

□ □ □ Η ΔΥΣΗ ΚΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ □ □ □

Ὁ ἥλιος περὶ ἐχλώμεας, τὸ δέ'λε περὶ κοντέει
Καὶ κόκκινη καὶ ὀλόχρυσον νενμένη φορεσιά
τοῦ 'Ηλίου ἡ Δύση γνέει

✱

Με ρόδα ὀλοκόκκινα τὸ νυμφικὸν κοστέει
Τοῦ στολίου μ' ἀπάρους ἀνθὺς καίτοις ἀμυγδαλῶν
Μακρὰ ἀπὸ κάθε μῖν

✱

Καὶ ὁ ἥλιος τὴν ἀγῆτην του θεωρῶντας πορρὰ τοῦ
Νὰ πέσῃ ὅσῃν ἀγκάλῃ τῆς νὰ βοῇ ἡδονῆς χαρὰ
Ἀντὶς αὐτὸς δὲν ἔχει.

Ἡρόκλητον

Μ. Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ περὶ ὧντος Grandval θέλων νὰ πείσῃ τὴν
Λίδα Brilliant, ὅπως παραδεχθῇ, ἐν τινὶ νέῳ ἔργῳ,
τὸν ῥόλον γυναικὸς ἐλευθέρου ἡδὼν, τὸν ὁποῖον αὐτὴ
ἀπέκρινε :

— Πιστευοῦτέ με, ἡ τέχνη σας εἶναι σχολεῖον καὶ
ἐγὼ ὁ ἴδιος ἀρδοῦν ἐκείνους τοὺς πτωχολογῶντας
ἐμάθα νὰ μὴ εἶμαι τοιοῦτος.

— Αὐτό, τοῦ εἶπεν ἐκείνη, ἐξαπατᾷ ἐν τῶν ἀρχῶν
καὶ τῶν ἡδὼν !

Οἱ ἄνθρωποι οὐδέποτε ἔδειξαν τὸ πνεῦμα των πε-
ρισσότερον, εἰμὴ εἰς τὰ παιγνίδια, τὰ ὅποια ἐφένον.
Ἐπὶ τοῦ δὲ καίτοις κανὼν ὁποιοῦντος γενικός :
Οἱ πνευματικότεροι ἐφένον καὶ οἱ βλαπωδέστεροι
παίζον καλλίτερα.

Leibnitz

Ἡ ποιητὴς καὶ αἱ ὥραι τέχνη χρησιμοποιεῖν εἰς
τὸ νὰ ἀναπτύξουν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἐκλάμπρως

ΔΙΣ ΜΑΡΙΑ Α. ΑΚΙΛΑ

Ἐπιτυχούσα ἐν Θήβῃ

(Φωτογραφία ἐκαστήρου)

Ο ΟΚΤΑΕΤΙΧΑ

Τοῦ φθινοπώρου ἡ αἰὼν σου μῦθον τὰ φύλλα
Πτωχὸ δένδρ' οὐ σπάρει τὸ χεῖμα τὸν Βορρᾶ
Ἡ χάρις σου, ἡ ὁμορφιά, καὶ τὰ δροσιστὰ μῆλα
μακάριζαν καὶ αὐτὰ.

Καὶ πάλιν ἡδὼν ἡ ἀνοιξὴ με γέλο' καὶ ὀργισμῷ
Κ' ἂν ἡ αἰὼν σου γλῆκα φύλλα καὶ σου χαρίζω
Σ' ἀφίον τὰ χαρὰ ὁδοῦν καὶ τῆς χαρῆς σου

Κάθε διαβάτης τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ σου ἀπορτῆται
Ἡρόκλητον

Γ. Δ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ ἐπίσκοπος τῆς 'Λιμέν, ὁ Lamotte d'Orleans,
δειπνῶν, εἰς τὸ καλλιὸν ἐνὸς ἐφημερίου τῆς ἐπισκο-
πῆς του, μετὰ τινων φίλων, εἶδε νὰ τοῦ παρουσιά-
σῃ ἑξαίρετος οἶκος. Εἰς τὸν οὐρανὸν μὴ ἀπο-
κρίνας τὴν ἐκκλησίαν του εἶπεν εἰς τὸν Lamotte :
Δὲν ἐκλήμηντε λοιπὸν οἶκος, εἰσέκοτον εἰς τὴν τοῦ
πλάτος ἐνὸς ἐφημερίου ἐν τῷ τοῦ καλῶν :

— Διότι, ἀνέκρινε, ὁ ἐπίσκοπος, ἀκριβὲς γὰρ
αὐτὸ τὸ λόγον, παρακαλεῖ νὰ τὸν ἐκκλησίαν ὅσο δυνα-
ταὶ πρὸ γρηγορᾶ !

εἰρηγὴ ἐκείνην εὐτυχίαν, ἥτις ἐπιφέρει τὰς καταβε-
βλημένας καρδίας, γεννᾷ ἡ πνεύματι ἀσκήσει πρῶτον
ὁπότερον τὸ αἶμα τῆς θείας ἀφύσεως, τῆς ὁποίας
ἡμεῖς καὶ ἡ φύσις ἀποτελοῦμεν μέρος.

Adolf Ricard

Ἐπὶ τοῦ δὲ καίτοις κανὼν ὁποιοῦντος γενικός :
Οἱ πνευματικότεροι ἐφένον καὶ οἱ βλαπωδέστεροι
παίζον καλλίτερα.

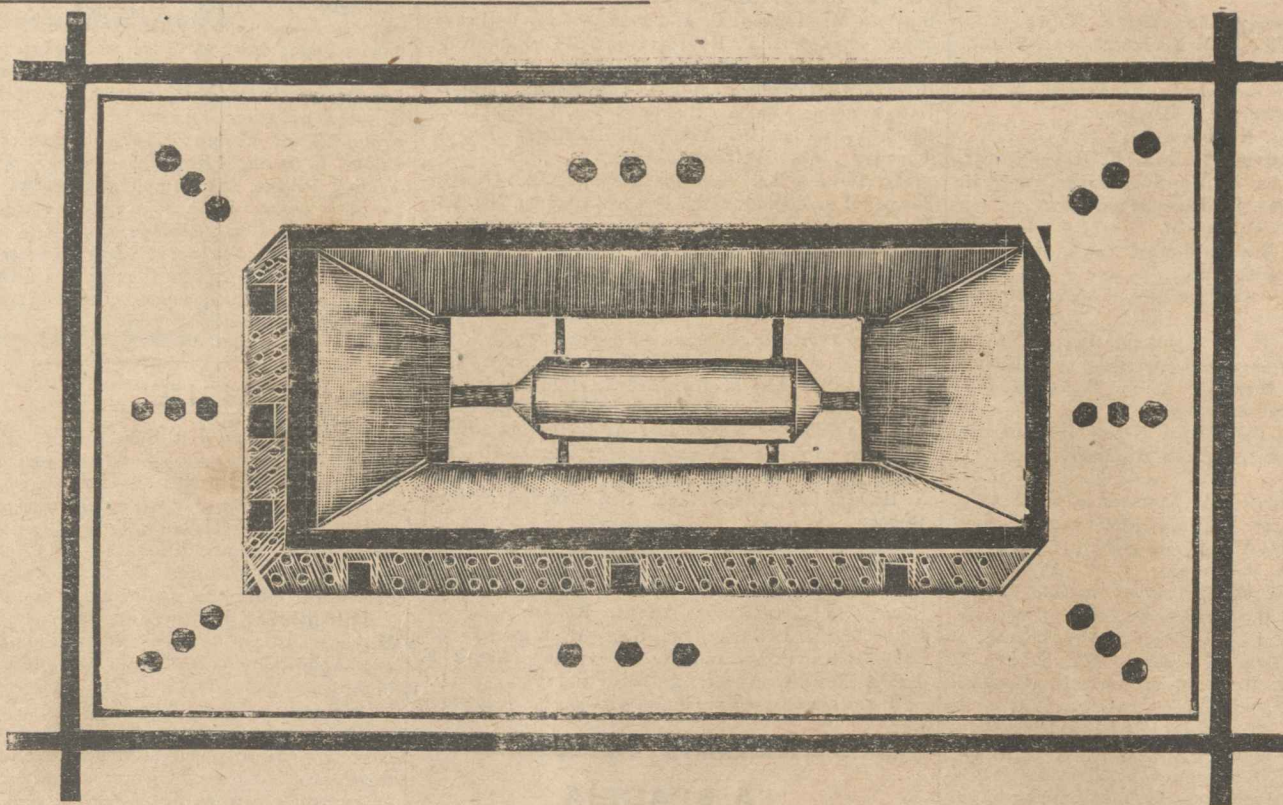
Leibnitz

Ἡ ποιητὴς καὶ αἱ ὥραι τέχνη χρησιμοποιεῖν εἰς
τὸ νὰ ἀναπτύξουν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἐκλάμπρως

Δὲν δύναται καλεῖν νὰ χαρίζῃ εἰς ὁδοῦντα εἰρή-
μόν μετ' ἄλλων ἀδελφάντων. Τὸ καλλίτερον ἀντανα-
κτον τοῦ ἔρωτος, εἶναι ὁ ἔρως.

Noriac

ΤΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΟΣ

Εἴκοσι τέσσαρες στρατιῶται, συμπεριλαμβανομένου εἰς αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀρχιφύλακος, ἐφροῦρουν τὴν φυλακὴν, ἢ ὁποία φαίνεται εἰς τὴν ἄνω εἰκόνα.—Ὁ ἀξιωματικὸς ἀπουσίαζε καὶ οἱ 23 στρατιῶται διετέλουν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀρχιφύλακος.—Τέσσαρες ἐκ τῶν στρατιωτῶν παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ ν' ἀπουσιάσουν, ἐπὶ δύο ὥρας. Τοῦτο ἦτο ἀνικανονικόν. Ἀλλ' ὁ ἀρχιφύλαξ, ἀνθρώπος ἀγαθός, τοὺς ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ φύγουν, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν τῶν ὅτι μετὰ δύο ὥρας θὰ ἦναι εἰς τὰς θέσεις τῶν.—Παρήλθαν ὅμως τρεῖς ὥραι καὶ οἱ στρατιῶται δὲν ἐπέστρεψαν. Τοὺς εἶχε συμβῇ κάποιον ἀτύχημα. Ὁ ἀξιωματικὸς θὰ ἐπανήρχeto ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς φρουράς. Τί νὰ κάμῃ ὁ ἀτυχὴς ἀρχιφύλαξ; Ἄν τὸν ἀνεκάλυπτεν ὁ ἀνώτερός του θὰ τὸν ἐτιμώρει. Ἐκαμε τότε τὸν ἐξῆς συλλογισμόν: «ὁ φρούραρχος γνωρίζει ὅτι ἐκάστη πλευρὰ τῆς φυλακῆς φρουρεῖται ἀπὸ 9 στρατιώτας. Πρέπει λοιπὸν νὰ τοὺς παρατάξω κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ φαίνωνται πάλιν 9 εἰς ἐκάστην πλευράν, καίτοι μοῦ λείπουν τέσσαρες». Τὸ τέχνασμα ἐπέτυχεν. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐπανελθὼν ἐμέτρησε τοὺς στρατιώτας καὶ εὗρε 9 εἰς ἐκάστην πλευράν, ἐνῶ ἔλειπαν 4.—Τί ἔκαμεν ὁ ἀρχιφύλαξ;

Ἐρωτᾶται δηλαδὴ:

—**Κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ παραταχθῶν οἱ περὶ τῆς φυλακῆς στρατιῶται (τὰ μαῦρα κυκλικά σημεῖα), ὥστε ἂν ἀφαιρεθῶν τέσσαρες, νὰ μετροῦνται πάλιν εἰς ἐκάστην πλευράν ἐννέα;**
(Ὁ διαγωνισμὸς ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωρ. Ι. Σώκου, ἐκ Πατρῶν)

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα μας, μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μεθεπομένης Παρασκευῆς 4 Ἀπριλίου.—Ἐκάστη λύσις θὰ περιέχῃ ἐν δεκάλεπτον γραμματόσημον ἀσφράγιστον καὶ καθαρὸν, τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ λύτου, τὴν πατρίδα του (καθαρογεγραμμένα) καὶ ἐξωτερικῶς ἐπὶ τοῦ φακέλλου τὴν σημείωσιν «Διαγωνισμὸς 22ος».

Μεταξὺ τῶν λυτῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θὰ δημοσιευθῶν, θὰ γίνῃ κλήρωσις, καὶ θὰ κερδίσουν ἐξ κατὰ σειράν:

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5).

Ὁ δεύτερος δραχμὰς τρεῖς (3).

Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος, ἀνὰ δραχμὰς δύο (2) ἕκαστος.

Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος συνυπολογίζεται εἰς τὰ **ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ**.

ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ

— Ποῖος δύναται νὰ γράψῃ ἐν ποίημα, μὲ θέμα τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, ἢ ἐν γένει σχετικὸν πρὸς τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα, εἰς τρία ἢ ὀλίγωτερα τετράστιχα;

Ἡ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν τῶν ποιημάτων λήγει τὴν ἐσπέραν τῆς μεταποσοεχῆς Πέμπτης 3 Ἀπριλίου.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου εἶνε ἀνάγκη νὰ σημειοῦται «Διαγωνισμὸς ποιητικὸς».

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

— Ποῖος δύναται νὰ γράψῃ διήγημα πασχαλινόν, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ καταλάβῃ πλέον τῶν 150 στίχων τῆς «Ἑλλάδος», ἐπολογιζομένου τοῦ στίχου, πρὸς 35 στοιχεῖα;

Προθεσμία μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς Πέμπτης 3 Ἀπριλίου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ. Τό τε ποίημα καὶ τὸ διήγημα θὰ κριθῶν ἀνομιδῶς, καὶ θὰ βραβευθῶν τὰ καλλίτερα ἐξ ὧν, ὡς ἐξῆς:

Τὸ πρῶτον βραβεῖον θὰ εἶνε ἡ δημοσίευσις τῆς εἰκότος τοῦ ποιητοῦ ἢ τοῦ διηγηματογράφου καὶ τῶν ἔργων τῶν.

Τὸ δεύτερον ἡ δημοσίευσις μόνον τῶν ἔργων τῶν, ἄνευ τῆς εἰκότος.

Τὸ τρίτον, ἔπαινος ἀπλοῦς.

Τ' ἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς τῶν Βαῶν (6 Ἀπριλίου), αἱ δὲ εἰκότες καὶ τὰ βραβευθησόμενα εἰς τὸ φύλλον τοῦ Πάσχα.

Οἱ δύο οὗτοι διαγωνισμοὶ (ποιήματος καὶ διηγήματος) δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν σειράν τῶν ἄλλων διαγωνισμῶν, οὔτε εἰς τὰ ἐτήσια βραβεῖα, καὶ συνεπῶς δὲν ἀπαιτεῖται δι' αὐτοὺς τὸ 10λεπτόν γραμματόσημον.